

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 74Ek/3171/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121476162
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michaela Grofčíková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121476162.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1) mal. V. C., nar: 29.7.2002, bytom: Rudina 99, 023 31 Rudina, 2.) mal. H. C., nar: 12.3.2009, bytom: Rudina 99, 023 31 Rudina, obaja zastúpený zákonným zástupcom - matkou: R. T., nar: 3.3.1979, bytom: Rudina 99, 023 31 Rudina proti povinnému: R. C., nar: 26.5.1972, bytom: 024 01 Kysucké Nové Mesto o vymoženie zameškaného a bežného výživného s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Martin Píry, so sídlom exekútorského úradu Framborská 3605/41, 01001 Žilina, IČO: 42 219 957, ktorý ju vedie pod č. exekúcie 376EX 776/21 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietal.

odôvodnenie:

1. Oprávnení prostredníctvom zákonného zástupu sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 16.09.2021, domáhali od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 8.240,- EUR a bežného výživného vo výške 250,- EUR mesačne počnúc mesiacom september 2021 pre mal. V. a bežného výživného vo výške 200,- EUR mesačne počnúc mesiacom september 2021 pre mal. H., na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 9P/31/2020 zo dňa 01.06.2020, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 17.06.2020 (ďalej ako „exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 17.09.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Martin Píry, so sídlom exekútorského úradu Framborská 3605/41, 01001 Žilina, IČO: 42 219 957, ktorý ju vedie pod č. exekúcie 376EX 776/21. Súdny exekútor doručil Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 28.09.2021 povinnému do vlastných rúk dňa 03.11.2021.

3. Dňa 15.11.2021 doručil povinný súdnemu exekútorovi písomné podanie označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie v časti“ datované dňom 03.11.2021. V predmetnom písomnom podaní povinný uviedol, že až do apríla 2021 žil s matkou oprávnených ako aj s oprávnenými v spoločnej domácnosti, teda povinnosť platiť výživné si riadne plnil. Povinný ďalej uviedol, že na bankový účet zákonnej zástupkyne boli vyplácané jeho mzdy pričom tieto mali slúžiť na úhradu výživného. Dňa 26.04.2021 povinný mal zákonnej zástupkyňi oprávnených uhradiť sumu 1.900,- EUR ako výživné na deti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti povinný navrhol zastaviť exekúciu v časti výživného vo výške 5.526,08 EUR. Na preukázanie svojich tvrdení povinný k návrhu na zastavenie exekúcie priložil „dohoda“ medzi povinným a zákonnou zástupkyňou oprávnených o zaplatení sumy 1.900,- EUR, výpis z bankového účtu.

4. Súdny exekútor s návrhom na zastavenie exekúcie predložil súdu vyjadrenie zákonného zástupcu oprávnených datované dňom 30.11.2021, ktorý uviedol k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, že v zmysle exekučného titulu mal povinný povinnosť prispievať na výživné mesačne sumou 250,- EUR na mal. Kristínu a sumou 200,- EUR na mal. Denisa a doplatiť zameškané výživné. Do dňa podania vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie si povinný túto svoju povinnosť nesplnil. Zákonný zástupca

oprávnených ďalej nepoprel skutočnosť, že do apríla 2021 spolu žili v spoločnej domácnosti s povinným, avšak poprel, že by si povinný v tomto čase plnil svoju vyživovaciu povinnosť v zmysle exekučného titulu. Zákonný zástupca oprávnených ďalej poprel, že by sa s povinným „dohodli“ na úhrade sumy 1.900,- EUR titulom výživného a uviedol, že o doklade, ktorý povinný predložil za účelom preukázania úhrady predmetnej sumy nemá absolútne žiadnu vedomosť. Ďalej uviedol, že povinný si nechal vyplácať svoju mzdu z dohôd o vykonaní práce na dcérin účet, avšak tieto finančné prostriedky neslúžili ako výživné, ale povinný dal príkaz na ich vybratie. V závere svojho podania zákonný zástupca oprávnených uviedol, že nič z tvrdení uvedených povinným v návrhu na zastavenie exekúcie sa nezakladá na pravde, na výživné od povinného nedostal žiadnu čiastku a preto trvá na pokračovaní exekúcie.

5. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 28.09.2021 bolo doručené povinnému do vlastných rúk dňa 03.11.2021. Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 03.11.2021 bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 15.11.2021. Súd v tomto bode konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol v zmysle § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) podaný v zákonnej lehote, v čoho dôsledku tento návrh na zastavenie exekúcie má odkladný účinok.

6. Súdny exekútor sa k povinným namietnutým dôvodom na zastavenie exekúcie nevyjadril.

7. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

11. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

13. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

14. Podľa § 61l ods. 2 Exekučného poriadku, na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

15. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

16. Podľa § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymożenie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne.

17. Podľa § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii na vymożenie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1 písm. e), povinný prostredníctvom exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

18. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoR“), rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

19. Podľa § 36 ods. 1 prvej a druhej vety ZoR, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

20. Podľa § 62 ods. 1 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

21. Podľa § 62 ods. 2,3 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima a nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

22. Podľa § 62 ods. 5 ZoR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

23. Podľa § 65 ods. 1 ZoR, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

24. Podľa § 76 ods. 1 ZoR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

25. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

26. Súd v tomto bode poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. III. ÚS 91/2022 zo dňa 10.02.2022, podľa ktorého: „zákonná povinnosť vyživovať maloleté dieťa môže mať aj nefinančnú (naturálnu) formu. Plnením vyživovacej povinnosti je aj samotná osobná starostlivosť o dieťa. Ide dokonca o najbežnejší spôsob naplňovania vyživovacej povinnosti. Naopak, vo vzťahoch založených na dohode sú finančné formy výživného zriedkavé a obmedzujú sa na plnenia vreckového a pod. Výživné teda nespočíva len v peňažnom plnení, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovať oprávnenú osobu v naturálnej podobe, t. j. vo faktickej starostlivosti o jej bývanie, ošatenie, hygienu, zdravie vrátane starostlivosti o jeho výchovu a všestranný rozvoj.“

27. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdných skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca.

28. Z hľadiska času podania návrhu na zastavenie exekúcie rozlišujeme návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom a bez odkladného účinku. Len odôvodnený návrh na zastavenie exekúcie podaný do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie má odkladný účinok. Argumentum a contrario neodôvodnený návrh, hoci podaný v lehote 15 dní, nemá odkladný účinok. Povinný musí uplatniť všetky skutočnosti, ktoré sú mu známe. Neskôr podané návrhy môžu obsahovať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15-dňovej lehoty. Ďalšie podané návrhy musia obsahovať opäť len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu. Výnimku predstavujú skutočnosti, ktoré nemohli povinní bez vlastnej viny uplatniť skôr. Neskôr podaný návrh na zastavenie exekúcie už nemá odkladný účinok.

29. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Sústavná a dôsledná starostlivosť o výživu dieťaťa je súčasťou rodičovských práv a povinností. Všeobecná úprava rodičovských práv a povinností pre prípad, že rodičia spolu nežijú, je obsiahnutá v § 36 ods. 1 ZoR. V zmysle tejto úpravy ak sa rodičia nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností. Dohoda je možná v rámci súdneho konania. Ustanovenie pokrýva všetky prípady, keď rodičia spolu nežijú, a to či už počas manželstva, alebo mimo neho. Spravidla určí súd vyživovaciu povinnosť tomu rodičovi, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Súd rozhodne o vyživovacej povinnosti iba vtedy, pokiaľ ju rodičia neplnia dobrovoľne alebo sa nedohodnú na jej plnení. Tým však súd vyživovaciu povinnosť nezakladá, pretože tá vzniká zo zákona, ale ju iba deklaruje.

30. Účelom a zmyslom výživného je prispievanie druhého rodiča, ktorý dieťa nemá v osobnej starostlivosti, na život a odôvodnené potreby dieťaťa v pravidelných opakujúcich sa dávkach. Ustanovenie § 76 ods. 1 ZoR predstavuje tradičné riešenie, ktoré zohľadňuje jednak obvyklú periodicitu príjmov ľudí, ako aj pravidelnosť vo výdavkoch a súčasne súvisí so spotrebným charakterom výživného. Možno ho vidieť v potrebe priebežného uhrádzania priebežne vznikajúcich výdavkov. Vyplýva z podstaty výživného ako inštitútu, ktorý má zabezpečovať odôvodnené životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ktoré sa spravidla v rôznej periodícite opakujú. Z tohto dôvodu sa výživné platí v pravidelne opakujúcich sa dávkach. Jednorazová úhrada výživného, resp. jeho predplatenie sa nezhoduje s uvedeným charakterom výživného. To však neznamená, že výnimočne vznikajúce potreby nemožno považovať za súčasť výživného. Určitú formu ochrany oprávneného predstavuje aj kogentná úprava splatnosti výživného mesiac vopred. Tým je zabezpečené, že v čase vzniku výdavkov má oprávnený k dispozícii prostriedky na ich úhradu.

31. Predmetom exekúcie vedenej na tunajšom súde je zameškané výživné za obdobie od februára 2020 do augusta 2021 vo výške 3.360,- EUR pre mal. H. a zameškané výživné za obdobie od februára 2020 do augusta 2021 vo výške 4.610,- EUR pre mal. V. a bežné výživné vo výške 250,- EUR mesačne pre mal. V. od mesiaca septembra 2021, a bežné výživné vo výške 200,- EUR mesačne pre mal. H. od mesiaca septembra.

32. Súd sa v danej veci najskôr zaoberal otázkou, či obnovenie spolužitia povinného s matkou oprávnených v období do apríla 2021, ktoré nerozporovala ani matka oprávnených, má také zásadné následky, že je nutné v celom rozsahu alebo čiastočne zastaviť exekúciu. Súd v tomto bode poukazuje

na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/306/2009 zo dňa 14.01.2010, v zmysle ktorého rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa za istých okolností stane neučinným. K neučinnosti exekučného titulu môže dôjsť na základe právne významných skutočností, ako sú napr. rozvod manželstva alebo obnovenie spolužitia rodičmi maloletého. Neučinnosťou sa pritom rozumie stav, že rozhodnutie síce formálne existuje (nebolo zrušené), ale so zreteľom na existenciu právneho stavu stráca právnu účinnosť zo zákona, alebo v dôsledku iného rozhodnutia. Bude tomu napríklad vtedy, ak rozhodnutie súdu vydané podľa § 65 zákona o rodine, stráca účinnosť ak manželia obnovili spolužitie. O zániku účinnosti exekučného titulu vydaného na základe toho, že rodičia spolu nežijú, možno hovoriť aj okamihom obnovenia spolužitia rodičov, a to relevantného spolužitia, pri ktorom dochádza k plneniu všetkých rodičovských povinností vrátane vyživovacej. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že k neučinnosti rozhodnutia o úprave práv a povinností k maloletým môže dôjsť už samotným obnovením spolužitia, ako právne významnou skutočnosťou, avšak za predpokladu, že počas obnovy spolužitia v spoločnej domácnosti by sa povinný priamo podieľal na starostlivosti a výžive maloletých, podieľal sa na nákladoch vynaložených v prospech maloletých a s matkou maloletých spoločne hospodáril. Pokiaľ teda rodičia oprávnených po rozvode manželstva obnovili spolužitie je povinnosťou povinného preukázať, že počas tohto obdobia si riadne plnil všetky svoje povinnosti, vrátane povinnosti vyživovacej. Samotná skutočnosť, že rodičia detí spolu žijú v jednej domácnosti ešte neznamená, že si každý z nich plní aj vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom, čo vyplýva aj zo samotného ustanovenia § 65 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. v platnom znení, kedy súd upraví rozsah vyživovacej povinnosti aj v prípade ak rodičia detí spolu žijú. V tejto súvislosti je navyše potrebné zdôrazniť, že pojem „výživné“ nie je definovaný v našom právnom poriadku. Z jeho úpravy uvedenej v zákone č. 36/2005 Z.z. v platnom znení však vyplýva, že ide o zabezpečovanie a úhradu osobných potrieb v danom prípade oprávnených. Výživou dieťaťa je teda zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých jeho potrieb, a to náklady na stravu, bývanie, zdravotnú starostlivosť, lieky, ošatenie, hygienické potreby, cestovné, školské potreby, aktivity voľného času, bývanie na internáte a i.

33. Povinný plnenie svojej vyživovacej povinnosti a spoločného hospodárenia preukazoval výpisom z bankového účtu č. SK70 1100 0000 0029 3938 0738, potvrdením o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti za rok 2020 zo dňa 27.01.2021, fotokópiami pokladničných blokov z obchodov Coop Jednota, Tesco, Koruna s.r.o., Teta Drogéria SR s.r.o za obdobie od 01/2021 do 03/2021 a „dohodu“ medzi povinným a zákonnou zástupkyňou oprávnených o úhrade sumy 1.900,- EUR titulom výživného. Z týchto predložených dôkazov však vôbec nevyplýva, že by si povinný počas obnoveného spolužitia s matkou oprávnených do apríla 2021 zároveň plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávneným, alebo že by s matkou oprávnených aj skutočne spoločne hospodáril.

34. Predložený výpis z bankového účtu preukazuje len debetné pohyby (nie kreditné príjmy, ktoré by predstavovali mzdu povinného) a navyše je z neho zrejmé, že majiteľom účtu nie je zákonný zástupca oprávnených, ako to v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil povinný, ale účet je označený ako „H. C.“. Z predloženého potvrdenia o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti za rok 2020 vyplýva len tá skutočnosť, že povinný v roku 2020 dosiahol zdaniteľný príjem vo výške 1.164,- EUR, avšak nepreukazuje to tú skutočnosť, že by povinný spoločne hospodáril so zákonnou zástupkyňou oprávnených. Nakoniec z „dohody“ medzi povinným a zákonnou zástupkyňou oprávnených nevyplýva, že by zákonná zástupkyňa oprávnených prijala 1.900,- EUR titulom úhrady výživného. Predmetná listina, ktorú povinný označil ako „dohodu“ medzi ním a zákonnou zástupkyňou oprávnených dokazuje len to, že povinný prevzal od zákonnej zástupkyne oprávnených sumu 900,- EUR a sumu 3.200,- EUR titulom vysporiadania z odpredaja podielov na základe kúpno-predajnej zmluvy č. V 200/2006 Z21.3.2006-30/06, a že prevzal od p. L. U. sumu 300,- EUR. Rukou dopísaná „poznámka“ nepreukazuje, že zákonná zástupkyňa oprávnených prevzala sumu 1.900,- EUR titulom úhrady výživného nakoľko nie je preukázané kedy na predmetnú listinu bola poznámka napísaná, ani to, že by túto skutočnosť zákonná zástupkyňa oprávnených verifikovala svojim podpisom. Navyše samotná zákonná zástupkyňa oprávnených túto skutočnosť vyslovene popiera. Súd má za to, že povinný neunesol dôkazné bremeno, že povinnosť vyplývajúca mu z exekučného titulu zanikla.

35. Súd vychádzal z listinných dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto uznesení, a dospel k právnomu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 03.11.2021 nie je dôvodný, a to ani čiastočne, nakoľko povinný nepreukázal dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

36. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

37. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

38. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

39. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

40. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

41. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

42. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

43. Podľa § 10 ods. 4 Vyhlášky, pre výkon rozhodnutia alebo exekúciu na opakujúce sa plnenia sú tarifnou hodnotou splátky, ktoré sú zročné v čase podania návrhu na výkon rozhodnutia alebo vykonanie exekúcie.

44. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie zamietol, povinný nemá nárok na náhradu trov konania a oprávnení mali v konaní úspech a vznikol im nárok na náhradu nákladov spojených s jeho zastupovaním v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Nakoľko oprávnení nie sú v konaní právne zastúpení, v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie im tak žiadne trovy nevznikli, súd o trovách oprávnených nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.